

שלא מן המוקף וה' וכיון דשרי לתרום בשבת מדאורייתא הכי אמת קרא למישרי שלא מן המוקף כיון דיכול להמתיך עד השבת ויתרום מן המוקף וי"ל דלחא קרא (ג) דהיכל דיש לו פירות בעיר אחרת ואין לו בידו אלא כדי סעודה שבת דלי הוא מעשר מינייהו גופייהו הוא בצר ליה ושרי מאסו עוג שבת לעשר מאותן של עיר אחרת שלא מן המוקף וה' ובהאי עובדא דרבי ינאי הכי היה שרי לתרום שלא מן המוקף כיון דמדאורייתא יכול לתרום לאחר מן המוקף וי"ל דהכא בתרומת פירות דרבנן הותרו שלא מן המוקף משום שוגג שבת כיון דבעלמא כשהם בעיר

אלא לאו כי האי גזונא אמר ליה והא אקריין בחלמא קנה רצויץ מאי לאו הכי קאמרי לי ההנה בשחת לך על משענת הקנה הרצויץ^ב הזה לא הכי קאמרי לך^ג קנה רצויץ לא ישבור^ד ופשתה כהה לא יכבנה רבי דתניא^ה לא תסגר עבר אל אדוניו *ר' אומר בלוקה עבר על מנת לשחררו הכתוב מדרב היכי דמי איך נחמן בר יצחק דכתב ליה לכשאקחד הרי עצמך קנוי לך מעכשיו *ר' מאיר *דתנן *האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר לאחר שתתגיירי לאחר שאשתורדר

מקום זה ומה דאמר קנה (טון) : מהי כמו טעם כמותו - ומה שפי' עבדות : לא . קרה אחרינא אקריין : קנס רצון לא : שבור : סיפיה דקרא תורה אור לחמת יוליא משפט דשפיר עבדת : על מנת לשחררו . ומזהר שלא להשתעבד בו : לכשיציאו שליט . דהוי גמר מלאכה בדאמר ב"ה (דף יג) ועשת את הסבוהא לשלש אל תקרי לשלש אלא לשליש : עד אחד ביבמה - מעיד שמת בעלה כדי שתתייבם : דרחמא לים - אוהבת את יבמה : סולד ממור - דבר חייבי כריתות הוא דלשאת אח שיש לה בניס בזכות : מת בעלי הנשא . אם אין כאלו יבוס : יבמה לעלמא . עד אחד מחירה לשוק שאומר את מת יבמין או מת בעלך והאחי מת בגד :

[מ"ל דתניא]
כ"ח ע"ז : קדושין ס"ג.
כחכות מ"ה

קדושין ס"ג . גיעין מה.

[גיעין יב"ח"מ לג' וב"ק]

[illegible]

וּמִנְסַבְא אֲחֵיכָא בְּקִין דִּמְבָרִין וְהָאֵלֹהִים יִקְרָא וּמִנְסַבְא אֲחֵיכָא בְּקִין שְׁמֵיהּ
תְּנִיתוּהָ *אֲמָרוּ לֵהּ מֵת בְּנָךְ וְאֲחִיכָא מֵת בַּעֲלִיךְ וְנִתְיַיבְמָה וְאֲחֵךְ כֵּךְ אֲמָרוּ לֵהּ
חִילּוּף הָרַבִּים תַּצֵּא וְהוֹלֵךְ רָאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִמּוֹר הֵיכִי דְמִי אֵילִמָּא תְּרִי וְתִרִי
מֵאִי חוּיִת דְּסַמְכַת אֹהֲנִי סְמוּךְ אֹהֲנִי וְעוֹד מִמּוֹר סַפֵּךְ מִמּוֹר הוּא וְכ"ת לֹא דֵק
וְהָא מִדְּקַתִּי סִיפָא דְרָאשׁוֹן מִמּוֹר וְהָאֲחֲרוֹן אֵינוֹ מִמּוֹר ש"מ דּוֹקָא קַתְנִי אֵלֹא
לֹא ש"מ הָד וּפְעֻמָּא דְּאֲתוֹ בִּי תִרִי אֲבַחְשׁוּהָ *הָא לֹא הֵכִי מְהִימֵן וְאֵיכָא דֹאמֵר
הָא לֹא תִיבְעִי לָךְ דֹּאפִילוּ אִיהִי גַמִּי מְהִימְנָא דְּחֲנָן *הָאִשָּׁה שְׂאֲמֵרָה מֵת בַּעֲלִי
חֲנַשָּׁא מֵת בַּעֲלִי חֲתִיבִים כִּי תִיבְעִי לָךְ לְמִישׁוּרֵי יְבֻמָּה לַעֲלֹמָא מ"ס דְּעֵד אַחַד
מִשְׁוֹשְׁדִּמְלָחָא דְּעֵבִירָא לְאִיגְלוּי *אֲמַשְׁקֵךְ הֲבֵא נְמִילָא מִשְׁקֵךְ אוֹ דְּלֵמָא פְּעֻמָּא
דְּעֵד אַחַד מִשְׁוֹשְׁדִּמְלָחָא דִּיאִיהִ דִּיִּיקָא וּמִנְסַבְא וְהָא לֹא דִיִּיקָא וּמִנְסַבְא דְּמִסְנָא הוּא
דְּסִנְיָא

לעיל כד.

נקטן קיד: עדות ס"א
מ"ב שנוטות:

לכל בעיני עיני דחור חלח בדבר שחן בעולם כלל חלח הכך דחור בעולם לא בעיני עיני דחור וחלח"י צפרק חע"פ (כתובות דף נח: וסג) גבי מקדיש מעשה ירי אשתו דמפרש טעמא דרבי מאיר מתוך שיכול לכופה למעשה ידיו נעשה כאומר יקדשו ידיו לעושיהם וידיה איתגוהו בעולם ופריך וסבר רבי מאיר אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם והתניא הרי את מקודשת לי לאחר שאתגירי וכו' ומשני מההיא אין מהא ליכא למשמע מינה והשאת הא מההיא נמי לא שמעינן שיכול להקדיש דבר שלא בא לעולם כלל כגון מעשה ידיו שלה ואכתי מליגן למימר דלא קלאר מעשה ידיו שלה אי לא משום דנעשה כאומר יקדשו ידך לעושיהם וי"ל כיון דחזינן דבמקלח סבר כר' אליעזר בן יעקב רבו ה"ה דדבריה שאלא בא לעולם כלל סבר כוותיה ואיהו אית ליה בסמוך דאדם מקנה דבר שלא בא לעולם כלל וחל"י דבפרק מי שמת (נ"ב דף קנח:) משמע דגרע עובר לר' מאיר מגר דאמר לר' מה המזהב לעובר לא קנה ורב הונא נמי דסבר כר"ם סבירא ליה אף משתלד לא קנה וחל"י לאחר שאתגירי מקודשת ולרבי חנינא הוי איפכא בקדושתין בפרק האומר (דף כד:) דקסבר דלאחר שאתגירי אינה מקודשת ואח"כ אמר רבי חנינא(סג) האומר לחבירו אם ילדה אשתך נקבה מקודשת לי דלא אשמו מעוברת דבין קיימין וי"ל דאין לחוס כל כך שכן כן מופיע בפרכות רב נחמן ודבר הונא הפכות זו מזו ועוד י"ל דרבי חנינא למ"ד אדם מקנה דבר שלא בא לעולם דוקא מסיק הכי חע"פ שהשגחה סוברת אין אדם מקנה מ"מ ניחא ליה לאוקמי הא דקתני ההם אם ילדה אשתך נקבה מקודשת לי אינה מקודשת לדברי הכל משום דלא קתני לה בגמ' דבריייתא בפלוגתא דר"מ ורבנן: **עך** אחד ביצמה מה טעמא דעד אחד וכו' . וחל"י מתי קמיבעיא להו הא ודאי טעמא דעד אחד משום דרייקא ומינסבא הוא כדמוכח לעיל וחל"י דמיבעיא להו הא דמכינן דריוקא דידה משום דעבירה לאיגלווי הוא והאי דעבירה לאיגלווי הוא עיקר הטעם ולהכי יש לסמוך דריוקא וזאת כי הבה דלא דרייקא כולי האי משום דמרחמא ליה או דלמא עיקר טעמא דעד אחד משום דרייקא והואיל וכן בעינן דיוקא רבה והבא כיון דמרחמא ליה לא דרייקא כולי האי וממאי דהיא גופה נאמנת לומר מה בעלי להתייבס לא בעי למיפסק להא לישראל דקסבר דודאי משום דמרחמא ליה לא משקרא במזיד אבל אעד אחד איכא למימר דסמכה שפיר ולא דרייקא הכא כבעלמא ופשיט רב שסת תימורה אמרי לה מה כן וחל"י כו' אלמא עד אחד מהימן כאן וחל"י שיהא אינה נאמנת לומר מה בעי וחל"י מת בעלי כשהלכה היא ובנה למדינת הים כדתנן בההיא כהאשה שלום (לקמן קהי:) דחיישינן דמשקרא משום דמרחמא ליה כל שכן במת בעליך שבטעמה נאמנת שח"א יאה נאמן וחל"י והכי מלי למימר דרייקא כשמתירה שח"א להתייבס והא ליכא חומר בסופה כשנפלת מן הגשושין דבין לרב ובין לשמואל דפליגי ביצמה מן האירוסין אם היא כהאשה איש ואסורה לחזור או לא אבל מן הגשושין לכ"ש מותרת לו לחזור וי"ל דרייקא מ"מ לפי שאין יודעת אם יבטח או יחלוץ וחיישית שמא יחלוץ ותנשא לשוק ואיכא חומר ועוד הואיל ואיכא חומר בכל שאר נשים מדקדקת גם זו כאחרות שמורגלות לדקדק: **מאי** חיות דמכתת אחי סמוך אחי . חע"ג דתרי ותרי ספיקא דרבנן ואיכא לאוקמא בחזקת חיבור ליבס אר"י היכא דיבס ואמר כרי ל' והיא אומרת כרי לא הוה לן למימר תלא מידי דהוא אטימא לאחד מעידה דריש פירקין (דף פח:): **כ**י תיבעי לך יבמה לעלמא דלויא לא מהימנא כדאמר בסמוך ולהאי לישראל סבר דעד אחד עדיף מינה ולא אלא כהא סבור בלישנא קמא דעד אחד גרוע מינה וה"ה דהוא מלי למיבעי ביצמה ליבס במת כן וחל"י מת בעליך דלויא לא מהימנא אלא שכן היה מעשה דיצמה לעלמא כעו מינה ועי"ל

בשבת לפני ד'הין הלכנו משמע כן דקדקת כי תיכשי כי יבמה לעולם משמע דבענין אחד לא מלי למעול בעיול ויז' דלמ' כוס מסענין ביבמה הלכו עד א'הין מתיחן חילוי היבם ע'י' כן חוקת אסור דכיון דאין חוקת אסור חילוי אשלי מסימנא א"כ ככללם עד א'הין חילוי סימנ' ע'י' כן חוקת אסור דמאן חסנ' מענ' כן חוקת אסור דעדיף עד א'הין מבעל דבר ולא יבמה דא"כ כדלעיל דא"כ יבמה לעולם משמע ד'הין חוקת אסור חילוי מסימנא לומר מה בעלם ואח"כ מה שכל הפסות סימנ' דלית חוקת אסור וא"כ כן חילוי ד'הין חוקת אסור כדפי' דיותר ש' נטו לכאמרי עד א'הין מבעל דבר כל נהלא מסנ' דמיידי פשי ככל חתומה אשלי חסור וימ' לא מלי למעס ביבמה מרלקת ואמ'נא לומר מה בעלם ואח"כ מה שנטו דא"כ חסור מסימנא חתומה אשלי חסור וימ' לא מלי למעס ביבמה מרלקת ואמ'נא לומר מה בעלם ואח"כ מה שנטו דא"כ חסור מסימנא